

Kauza Centrum Vráž

Centrum Vráž je neprůhledná pochybná stavba, která je důkazem toho, jak vedení města nedokáže hájit veřejný zájem a nadstandardním způsobem vychází vstříc sromnému investorovi. Podívejme se na tuto kauzu od začátku.

ODMÍTNUTÝ DAR

Celý příběh začal v roce 2000, kdy restituenti chtěli darovat městu pozemek pod kulturním střediskem, a to bez jakýchkoliv podmínek. Tehdejší starostka, dnes místostarostka, Langšádlová, však darovací smlouvu rok ignorovala a ta zůstala v evidenci došlé pošty pod č.j. 8872 dodnes jako nevyřízená. Restituenti následně své pozemky, včetně toho pod kulturním střediskem, prodali člověku, který za nimi přišel s projektem podporovaným městem. Komu? Panu Michalu Pánkovi, jednatelem firmy IBS-Rokal, starostovi Dobříčovic a příteli paní Langšádlové. Jeho projekt byl v rozporu s platným územním plánem, který zde počítal s veřejně prospěšnými stavbami a veřejnou zelení. Vedení města tvrdí sice, že žádný rozpor neexistoval, ale žádost investora o přizpůsobení územního plánu jeho projektu dokazuje opak. Město v té době nemělo stanoveny závazné výškové limity pro podobné stavby a investor tedy zkusil, co mu projde. Navrhl budovy vysoké 17 m (!) nepřiměřeně převyšující okolní zástavbu.

S VYLOUČENÍM VEŘEJNOSTI

Prošlo to. Dva dny před vypršením mandátu v roce 2002 dali městští radní tomuto obludnému projektu zelenou. Rada města takto postupovat vůbec nemusela. Mohla požádat zastupitelstvo, aby schválilo regulativy omezující výšku budov a stanovující celkovou zastavěnost plochy. Druhou možností bylo využít zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, z něhož by s největší pravděpodobností vyplynulo, že se tento komplex na Vráž nehodí. Obrovská masa betonu na vrážském kopci ničí krásný výhled do krajiny a hyzdí horizont. Proti stavbě se tehdy odvolali pánové Rádl (po volbách 2002 nový zastupitel), Jirout, Vošalík a Koubek (rovněž nový zastupitel). První tři právě pro nevhod-

nost stavby do okolí a poslední kvůli nevyřešenému vsakování vody.

Veřejnost se o projektu Centrum Vráž vůbec nedozvěděla. Oznámení o něm viselo na úřední desce asi „náhodou“ v době vánoc 2002. Investor seznámil obyvatele s podobou plánovaného náměstí až o půl roku později na prezentaci v Club kinu, kdy už vypršela lhůta pro případné odvolání. I tento jakoby vstřícný krok byl ovšem zbytečný, protože podle předvedeného projektu byly postaveny pouze dva viladomy v Táborské ulici. Pan Jirout tehdy vyzýval v Informačních listech veřejnost, aby sledovala, zda stavba postupuje v souladu s projektem. Nevím, jak to myslel, neboť investor v tichosti projekt několikrát zcela změnil a tak nebylo s čím srovnávat. Pozitivem těchto změn bylo snad jediné snížení výšky budov na 13 m a jejich celkové odlehčení. Pravidelně zveřejňovaná podoba Centra v Informačních listech nemůže sloužit jako veřejná kontrola a je spíše účelovým sponzorováním tohoto plátku.

LIKVIDACE KULTURNÍHO STŘEDISKA

Nepochopitelným způsobem naložili představitelé města s městským kulturním střediskem, když odsouhlasili jeho demolici, aniž by zajistili důstojnou náhradu. Nové prostory, které mají v Centru vzniknout, jsou skoro dvakrát menší (sál pouze 70 m² bez zázemí), v 1. a 2. patře bez výtahu. Majetkové poměry, v nichž bude kulturní středisko fungovat, nejsou vyjasněny.

Dělat těsně před koncem volebního období

zásadní rozhodnutí je oblíbenou praktikou vedení našeho města. Měsíc před vypršením mandátu v roce 2006 schválili zastupitelé, mezi nimi i bratr investora, velmi sporný prodej obecního pozemku na okraji budoucího náměstí investorovi, a to za cenu desetkrát nižší než je cena obvyklá. Dva dny před volbami pak městská rada dala souhlas s nástavbou 5. patra na budově nejbližší Vrážské ulici a to zcela v rozporu se stavebním povolením, územním rozhodnutím a územním plánem našeho města. Rada tím porušila usnesení zastupitelstva. Investor nelenil a okamžitě začal 5. patro stavět, ačkoliv neměl ještě souhlas stavebního úřadu.

ČERNÁ VĚŽIČKA

A tak nám přímo uprostřed města vyrostla černá stavba. Na základě mého podnětu provedl stavební úřad v prosinci loňského roku na místě státní stavební dozor a zastavil stavební práce. Nyní musí zahájit řízení o odstranění stavby a přestupkové řízení s investorem. Politický tlak, kterému zřejmě čelí vedoucí stavebního úřadu jako státní úředník a současně podřízený starosty, dokazuje to, že na opakovaná upozornění o pokračující pracovní aktivitě v 5. patře reaguje velmi opatrně.

Pan Aleš Rádl, který kdysi se stavbou nesouhlasil a který se stal mezitím starostou a poslancem, dnes svůj souhlas s nástavbou o velikosti 60 m² obhájí a situaci zlehčuje. Tvrdí, že jde o pouhou „věžičku“. Nevadí, že je černá!

D. Göttelová

Návrhy zastupitelů VV předložené na zasedání zastupitelstva dne 28.11.2006

Návrh na prodloužení úředních hodin městského úřadu v pondělí a středu o hodinu- nebyl přijat. Vedení města následně o jejich prodloužení začalo jednat.

Návrh na zpřehlednění úředních desek. Návrh nebyl přijat. Vedení města se posléze rozhodlo zakoupit čtyři úřední desky pro účely stavebního úřadu, oddělit tak jeho agendu od té ostatní a tím desky zpřehlednit.

Návrh na změny webových stránek, včetně změn diskusního fóra města - přijaty nebyly. Rada města začala připravovat změny fóra podobné našemu návrhu, které by měly být realizovány do konce ledna.

Návrh na zvýšení četnosti zasedání zastupitelstva nebyl přijat. Návrh na zveřejnění termínů zasedání zastupitelstva na půl roku dopředu nebyl přijat jen o jeden hlas. Chyběli dva opoziční zastupitelé, proto předložíme návrh znovu a předpokládáme, že bude přijat.

Návrh na umístění fotografií úředníků na dveřích městského úřadu byl přijat pod podmínkou, že s tím budou úředníci souhlasit.

Radě města jsme také předložili návrh zveřejnit čísla služebních mobilních telefonů zaměstnanců úřadu – v IL a na webu města.

Opoziční zastupitelé nemají přístup k informacím o hospodaření města

Starosta Rádl si osobuje právo určovat, které informace souvisejí s výkonem funkce zastupitele a do čeho už opozice nemá strkat nos. Zákon o obcích (č. 128/2000 Sb.), který řeší tuto problematiku v § 82 c) mu však tento svérázný přístup neumožňuje. Starosta tak znesnadňuje opoziční aktivní práci, k níž na ustavujícím zasedání zastupitelstva sám vyzýval.

D. Göttelová

věciveřejnéčernošice

Veřejné zakázky korupce nebo transparentnost?

D. Göttelová

Stát a obce jsou solventními zákazníky a o veřejné zakázky proto mají soukromé firmy vždy eminentní zájem. Přitom ti, kteří o přidělování zakázek rozhodují, je neplatí ze svého. Peníze daňových poplatníků pak často mizí v tajuplných černých dírách.

Veřejnou zakázku definuje zákon jako jakýkoliv nákup zboží, služeb či stavebních prací z veřejných prostředků, ať už na úrovni státní či místní. Ve hře je velké množství peněz a tak vzniká prostor pro korupci. Důsledkem bývají předražené zakázky, podivné vícepráce (navyšující původně nejnižší a tudíž vítěznou cenu nad ty ostatní), nepotřebné nákupy (zakázku nepotřebuje město, ale soukromá firma), nekvalitní práce, kterou někdo nereklamuje, zakázky dostává stále stejná firma či okruh firem.

Zákon o veřejných zakázkách č. 137/2006 říká, že při zadávání všech zakázek musí být veřejné prostředky vynakládány efektivně a hospodárně a musí být dodržen princip transparentnosti a nediskriminace. Pouze u zakázek vyšší hodnoty, tj. nákupy zboží a služeb nad 2 miliony Kč a u stavebních prací nad 6 milionů Kč, však stanoví přesné postupy, které musí zadavatel (město, stát) dodržet. Patří sem např. povinnost zveřejňovat zakázky na www.isvus.cz. U zakázek nižších hodnot nestanoví zákon výslovně, jak má zadavatel postupovat a ponechává na něm, jak zajistí, aby

i zadání těchto zakázek bylo transparentní a nediskriminační. Právě menší zakázky tvoří přitom podstatnou část výdajů z rozpočtu města a mohou skrýt ně „nenápadně“ mízet desítky tisíc korun v soukromých kapsách. Jestliže je systém rozdělování peněz na radnici zahalen rouškou tajemství, nutně vznikají mezi občany spekulace o manipulaci, klientelismu a zneužívání pravomocí. Jaké má tedy vedení města možnosti, chce-li se vydat cestou opačnou a zvýšit důvěryhodnost svého úřadu? Především by mělo vsadit na maximální transparentnost a umožnit občanům široký a snadný přístup k informacím o veřejných zakázkách tak, jak už to v mnohých městech dělají. Zde jsou příklady některých nástrojů:

1. Přijetí metodiky pro zadávání zakázek malého rozsahu, které neřeší zákon (www.mesto.praha-tice.cz). Obecným pravidlem i u malých zakázek by měl být výběr z více nabídek v otevřených řízeních a evidence zákazníků.
2. Veřejná anketa o prioritě investic. Může pomoci tomu, aby investiční politika radnice byla v souladu s přáním obyvatel města. Jak byste například rozhodli o použití 400.000 Kč? Volili byste osvětlení 4 přechodů pro chodce speciálními lampami, zatravnění obecního pozemku vedle čistírky odpadních vod nebo vybudování nového dětského hřiště?
3. Zveřejňování záměrů veřejných zakázek. Vedení města zveřejní, na jaké zakázky hodlá v nadchá-

zejícím období použít peníze z rozpočtu. Tento nástroj slouží jednak pro informování široké veřejnosti a jednak umožňuje zájemcům z řad podnikatelů ucházet se o zakázky, o nichž by se jinak nedozvěděli (www.mu-st.cz).

4. Zveřejnění přehledu realizovaných veřejných zakázek. Databáze obsahuje informace o zakázkách od zadáním, výběr vítězné nabídky včetně zápisu hodnotící komise, popis průběhu akce a její vyhodnocení, včetně případných víceprací a reklamací (www.info.plzen-city.cz).

5. Zveřejnění přehledu faktur. Občané mohou kdykoliv zjistit komu, kolik a za co město platí.

6. Využívat kontrolních mechanismů samosprávy. Zadávat pravidelně kontrolnímu výboru prověřování veřejných zakázek.

Nezapomeňme, že veřejné zakázky jsou financovány z našich peněz a proto se na ně nevztahuje obchodní tajemství. Máme právo vědět, co se s našimi penězi děje.

Zastupitelé Věcí veřejných navrhnou na příštím veřejném zasedání zastupitelstva, aby byl vypracován a schválen metodický pokyn pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu s využitím výše uvedených nástrojů. Budeme Vás informovat, jak s naším návrhem zastupitelé naložili. Záleží totiž pouze na ochotě Vámi zvolených zástupců, zda budou zakázky v našem městě zadávány pod Vaší přímou kontrolou.

Hřiště Radotínská o akci, kde nesedí ani ten název

F. Kořínek

Černošice zaplatily loni z rozpočtu skoro 400 tisíc Kč firmě radního Rehoře Azaro za zatravnění prostoru u Berounky směrem na Radotín. Akce je učebnicovým příkladem snad všech myslitelných chyb ve vedení a hospodaření města. Mozaika, kterou zde předkládáme, není možná kompletní, ačkoliv jsme se o to snažili, neboť městský úřad některé informace odmítá poskytnout. To, co víme a z dostupných informací odvozujeme, ale jasně ukazuje, že akce rozhodně nebyla v pořádku. Posuďte sami.

Původně celkem dobrý nápad vybudovat sportovní park s volejbalovým kurtem, dětským hřištěm apod. (viz IL 6-7/2005) v prostoru bývalého kynologického cvičiště pouzřívajícího většinou hasiči vzal za své po vyjádření odboru stavebního a životního prostředí. Studie, kterou rada nechala vypracovat, aniž si asi od těchto odborů vyžádala předběžné stanovisko, nás stála 30.000 Kč. Právě v tento okamžik zřejmě přichází radní Rehoř, který spoluvlastní zahradnickou firmu Azaro, s nabídkou na zatravnění pozemku za 331 tisíc Kč. Pozemek, původně zatravněný, byl údajně poškozen rekonstrukcí kanalizačního přívaděče v roce 2003, o rozsahu poškození však nemáme doklady. Technické služby tam později navezly zeminu, terén částečně vyrovnaly a vytvořily val podél silnice. Další velké množství zeminy bylo navezeno údajně při rekonstrukci Slunečné ulice v roce 2005, a to až do výše několika desítek centimetrů nad okolním terénem. Důvodem nejspíš bylo, aby někdo ušetřil za její řádnou likvidaci.

Město požádalo o nabídky další dvě firmy – firma LandART práce oceníla na 329 tisíc a firma Conica na 468 tisíc Kč. Jinde by asi vyhrál LandART, ale radní Rehoř zřejmě při jednání městské rady ústně svoji nabídku o 5 tisíc snížil – v zápisě je uve-

dena částka pouhých 326 tisíc Kč. To naznačuje porušení zákona – zadavatel je ze zákona povinen postupovat transparentním a nediskriminačním postupem. Zakázka se už ale na podzim 2005 ne-realizovala a na jaře 2006 si město vyžádalo nové nabídky. Zvláštní je, že firma LandART nebyla už prohledá oslovena – asi jako nežádoucí konkurent – ale původně o 140 tis. dražší Conica ano. Conica nabídla tentokrát 372 tisíc a firma ing. Bielmaz 446 tisíc Kč. Firma Azaro nabídla původních 331 tisíc Kč – a zakázka jí byla přidělena. To, že se ing. Rehoř zdržel hlasování, působí v kontextu jen jako divadlo pro veřejnost.

Podivné je, že smlouva, kterou H. Langšádlová, tehdy jako starostka, s radním Rehořem podepsala, zní na 2970 m², ačkoliv v nabídkovém řízení šlo o 2540 m². Místo odsouhlasených 331 tisíc Kč je ve smlouvě cena 388 tisíc Kč. Jedná se prý o vícepráce v důsledku rozhodnutí o zvětšení osívané plochy (ještě před realizací), ovšem neexistuje doklad, že by starostka měla k podepsání smlouvy v tomto rozsahu souhlas rady.

Pojďme dál: Existuje dodatek smlouvy, který říká, že pozemek byl předán 26.5.2006 a vyčísluje vícepráce. A zase něco nesedí. Máme totiž dvě kopie – jednu bez data (tu jsme získali v listopadu 2006) a jednu s datem (z ledna 2007). Dodatečně doplněné datum je navíc chybné, neboť logicky nemožné (12.5.2006). Doplněno bylo rukou, zřejmě vedoucího odboru investic Ing. Hájka. Proč? Vztahy s Azarem jsou, jak se zdá, velmi ne-standardní – smlouvy se možná píšou ex post a naopak předávací protokoly a dodatky na vícepráce už předem.

Dnes jsou na pozemku nerovnosti a nekvalitní porost, vzniklé zřejmě sesedáním podloží a nekvalitním zaléváním. Po osetí trávy Azarem měli

pozemek na starosti Technické služby, které zde trávu sekal, a hasiči, kteří měli zalévat.

V listopadu 2006 se o věc začali zajímat zastupitelé strany Věci veřejné. Upozornili jsme na nekvalitní stav pozemku. Vedoucí odboru investic ing. Hájek a spolujednatel firmy Azaro radní Rehoř provedli kontrolu. V zápisě stojí, že Azaro provede (zdarma) dorovnání a dosetí. Současně doporučuje pohnojení a posekání (za úplatu). Přitom ani za sesedání podloží ani za špatné zalévání Azaro nemůže. Pomáhá tedy Azaro městské radě cosi uhladit a ta mu proto „záruční opravu“ osladila přiklepením 13.500 Kč za pohnojení a posekání? Během rozkrývání této podivné zakázky jsem opakovaně žádal o podklady, ale dostával je nekompletní, opožděně a vzbuzující další pochybnosti. Některé ve spise v listopadu nebyly a v lednu se náhle objevily. Pro to, jak neochotně a s obstrukcemi vedení města poskytuje informace, je těžké najít jiné vysvětlení, než že má co tajit. Máme tedy u silnice na Radotín nerovný a špatně zatravněný pozemek skrytý za nevzhledným valem – a pokladnu chudší o 400.000 Kč. Stálo to za to?

Naším cílem je vystavit vedení města a úřad tlače vědomí, že jejich práce je pečlivě sledována – opozičními zastupiteli i občany – a takovéto postupy považujeme za nepřijatelné. Fungování města potřebuje pořádné „provětrání“. Očekáváme, že vedení bude nejen dodržovat zákony, ale rovněž ctít morální principy, a spravovat město moderně a otevřeně v zájmu obyvatel.

Ing. Rehoř, člen městské rady a spolujednatel firmy Azaro, by měl odstoupit z funkce vzhledem ke svému zjevnému konfliktu zájmů, který je překážkou toho, aby občané Černošic mohli důvěřovat nestrannosti a čestnosti konání městské rady.